

بررسی و مطالعه چگونگی استفاده دیران مقطع متوسطه نظری شهر اصفهان از وسائل کمک آموزشی

به اهتمام خانم پروین عباسی

معرفی مقاله

براساس یافته‌های روانشناسی یادگیری، داشت آموزان از طریق دیدن و بکارگیری وسائل مختلف مطالب درسی را بهتر و راحت‌تر می‌آموزند. وسائل کمک آموزشی به سبب فعال کردن حواس مختلف داشت آموزان، امر آموزش را واقعی تر، عملی تر و دلپذیرتر می‌سازد. از سوی دیگر، امروزه با توجه به تنگناهای موجود در امر تأمین نیروی انسانی موردنیاز آموزش و پرورش، به ویژه در مناطق محروم و روستایی، استفاده از وسائل کمک آموزشی جدید (تلوزیون و ویدئو) بد عنوان یک روش، جهت دستیابی به آرمان تأمین فرصت‌های برابر آموزشی، موردن توجه قرار گرفته است.

به طور کلی تکنولوژی‌های آموزشی دلایل استفاده از وسائل کمک آموزشی را تحت سه عنوان:

۱ - معضلات و مشکلات آموزشی

۲ - نقش حواس در یادگیری

۳ - نقش مواد و سایل آموزشی در تدریس و یادگیری طبقه‌بندی می‌کنند. همچنین، نتایج تحقیقات تربیتی در جهان نشان می‌دهد که کشورهایی که از تکنولوژی جدید آموزشی به طور معقول و مطلوب بهره گرفته‌اند، توانسته‌اند بسیاری از مشکلات آموزشی خود را از بین برده، یا کاهش دهند.

با توجه به مطالب فوق الذکر، توجه به بررسی چگونگی استفاده و کاربرد وسائل آموزشی و کمک آموزشی در نظام آموزشی ایران از

ابتدایی ترین اقداماتی است که باید توسط برنامه ریزان آموزشی کشور صورت پذیرد و به این سؤال اساسی جواب داده شود که چرا با وجود سابقه بیش از نیم قرن استفاده از وسایل کمک آموزشی در نظام تربیتی ایران ۲ که قاعده‌تاً باید حلآل بسیاری از مشکلات آموزشی باشد، هنوز بسیاری از مشکلات تحصیلی متفق نشده و یا حداقل کاهش نیافتدند؟

این تحقیق کوشش می‌کند در یک منطقه آموزشی - شهر اصفهان - به سؤال مذکور پاسخ دهد. و زحمات تدوین این مهم را خواهر پژوهین عباسی فوق لیسانس برنامه ریزی آموزشی و عضو هیأت علمی مجتمع آموزشی لرستان بر عهده داشته است که بدینوسیله از ایشان قدردانی می‌شود.

«فصلنامه»

موضوع تحقیق

موضوع تحقیق حاضر، "بررسی و مطالعه چگونگی استفاده دیران مقطع متوسطه نظری شهر اصفهان از وسایل کمک آموزشی و نظرخواهی در مورد علل و عواملی است که در عدم استفاده آسان از وسایل کمک آموزشی مؤثر" می‌باشد. منظور از وسایل کمک آموزشی در این پژوهش، هرچیزی است که بتواند بنحوی کیفیت تدریس و یادگیری را افزایش دهد^۳ و واژه "چگونگی" به میزان استفاده دیران از وسایل کمک آموزشی به طور متوسط در هفته اشاره می‌کند.

اهداف و سوالات تحقیق

در این تحقیق دو هدف کلی مدنظر بوده است.

الف - بررسی وضع موجود وسایل کمک آموزشی در دیستانتهای شهر اصفهان و میزان استفاده دیران از این وسایل در جریان تدریس
ب - بررسی نگرش دیران نسبت به کارایی وسایل کمک آموزشی و علل عدم استفاده آنان از این وسایل

در ارتباط با اهداف مذکور، سوالات زیر در این پژوهش مطرح شده‌اند

- ۱ - چند درصد از دیران موردنظر به تأثیر و اهمیت کاربرد وسایل کمک آموزشی در آموزش اعتقاد دارند؟
- ۲ - میزان استفاده دیران از وسایل کمک آموزشی در هفته چند ساعت است؟
- ۳ - علل و عوامل عدم عدم استفاده دیران از وسایل کمک آموزشی کدامند؟
- ۴ - چگونه می‌توان مشکلات موجود در این زمینه را کاهش داد؟

فرضیات تحقیق

در این تحقیق، سه فرضیه زیر مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

- ۱ - نگرش منفی دیران نسبت به تأثیر وسایل کمک آموزشی در یادگیری، موجب عدم استفاده آنان از این وسایل می‌شود.
- ۲ - کمبود یا عدم وجود وسایل کمک آموزشی لازم و مناسب در مدارس، موجب عدم استفاده از این وسایل است.
- ۳ - نارسایی‌های برنامه‌ریزی آموزشی در زمینه استفاده از وسایل کمک آموزشی، موجب عدم استفاده از این وسایل می‌باشد.

پیشنهادها (سوابق) تحقیق

متأسفانه باید اذعان نمود که تعداد تحقیقاتی که در زمینه بررسی علل و عوامل مؤثر در

عدم استفاده دیران از وسایل کمک آموزشی در ایران صورت پذیرفته، از تعداد انگشتان دو دست تجاوز نمی کند و کتب و مقالات منتشره بیشتر با توجه به یافته های تحقیقاتی دانش پژوهان سایر کشورها تدوین و نتایج آنها به جامعه معلمان ایران تعمیم داده شده است. نتایج این مطالعات نشان می دهند که محققان علل عدم استفاده از وسایل کمک آموزشی در نظامهای آموزشی را در سه عامل خلاصه می کنند:

۱ - عدم اعتقاد معلمان به تأثیر وسایل کمک آموزشی در یادگیری (که آنرا می توان نظریه سنتی نامید)

۲ - کمبود یا عدم وجود وسایل کمک آموزشی در مدارس

۳ - نارسانیهای برنامه ریزی آموزشی (که آنرا می توان نظریه جدید نامید). به اختصار به هر یک از موارد مذکور اشاره می کنیم.

الف - عدم اعتقاد معلمان به تأثیر وسایل کمک آموزشی در یادگیری:

جوزف اف کالاهان و لئونارد اچ کلارک معتقدند استفاده از وسایل کمک آموزشی مستلزم تلاش زیادی است و بسیاری از معلمان حاضر نیستند به خودشان زحمت بدeneند تا در کارشان آزموده تر شوند و بسیاری دیگر از درک این مسئله عاجزند که روشهایی که استفاده می کنند کارایی واقعی را ندارند؛ اما با کمی تلاش بیشتر و تغییر روش ممکن است سطح کارایی و بهره دهی تدریس شان افزایش یابد.^۴

بر همین مبنای، آرمزی و دال معتقدند یک دلیل مقاومت معلمان در هراسی نهفته است که در برابر وسایل و ابزار جدید احساس می کنند. آنان نگرانند که مبادا آنچه را که "جوهر اصلی حرفا" خود می شناسند از دست بدهند.^۵

محققان ایرانی نیز در رابطه با عدم اعتقاد معلمان کشورمان به تأثیر وسایل کمک آموزشی در یادگیری، مطالبی را عنوان نموده اند؛ فی المثل ابراهیم رسیدپور معتقد است که اکثر معلمان و مسئولان آموزشی به ارزش این مواد و وسایل در آموزش ایمان نداشته، برای استفاده صحیح از آنها تربیت نشده اند^۶ و یا به زعم عبدالرضا سبحانی، مشکل اصلی به خود معلمان بر می گردد که فرهنگ استفاده از وسایل آموزشی را ندارند.^۷

ب - کمبود یا نبودن وسایل کمک آموزشی در مدارس:

دیر زمانی است که به علت محدودیتهای اقتصادی و کمبود بودجه تخصیص یافته به وزارت آموزش و پرورش، بسیاری از طرحها و پروژه های آموزشی کشورها با شکست روبرو شده و یا به طور ناقص به اهداف خود دست می یابند.^۸ موارد ذیل معمولاً به عنوان عوامل اقتصادی - مادی، مانع استفاده از وسایل کمک آموزشی در نظام آموزشی ایران مطرح می گردد.

۱ - استفاده از مواد و وسایل کمک آموزشی و تهیه آنها، مستلزم صرف بودجه ای است که در بیشتر موارد واحدهای آموزشی فاقد آن هستند.^۹

- ۲ - محیط اکثر کلاسها برای استفاده صحیح از وسائل کمک آموزشی آماده نبوده، معلمان از این جهت با مشکلاتی روبرو هستند.^{۱۰}
- ۳ - کمبود و گرانی وسائل کمک آموزشی و آزمایشگاهی^{۱۱}
- ۴ - وسائل و مواد به نسبت تعداد معلمان و داش آموزان و تعداد دفعاتی که می خواهند از آنها استفاده کنند بسیار قلیل بوده و کفاف احتیاجات لازم را نمی دهد.^{۱۲}
- ج - نارسانیهای برنامه ریزی آموزشی:
یافته های تحقیقات و مطالعات صاحب نظران در زمینه تأثیر نارسانیهای برنامه ریزی آموزشی در عدم استفاده از وسائل کمک آموزشی، به موارد ذیل اشاره می کنند.
- ۱ - در اکثر مدارس و مراکز آموزشی افرادی که بتوانند طرز کار وسائل و مواد را به معلمان بیاموزند وجود ندارند.^{۱۳}
- ۲ - معلمان برای استفاده از این وسائل باید وقت و انرژی بیشتری صرف کنند و این وقت زیادتر، در کار ایشان پیش بینی نشده است.^{۱۴}
- ۳ - عدم آشنایی معلمان در حین تحصیلات دانشگاهی با نحوه استفاده از وسائل کمک آموزشی^{۱۵}
- ۴ - بی توجهی به فعالیتهای آزمایشگاهی و ارزشیابی از کار معلم و داش آموز^{۱۶}
- ۵ - خصلت محافظه کارانه مؤسسات آموزشی^{۱۷} شامل
- الف) ابهام در اهداف آموزشی که باعث تردید معلمان در کاربرد وسائل کمک آموزشی می شود.
 - ب) سوء تفاهم یا سوء تعبیر درباره روش های اصلاحی
 - ج) مجزا شدن از سایر معلمان
 - د) همبستگی معنوی با نظام سنتی آموزش و پرورش

روش پژوهش

در تحقیق حاضر از روش توصیفی پیمایشی استفاده شده است جامعه تحقیق، دیران مقطع متوسطه نظری شاغل در دیبرستانهای مناطق پنجگانه آموزشی شهر اصفهان بودند. برای انتخاب نمونه مورد نظر، ابتدا تعداد و اسمی کامپیوتری کلیه دیران از ادراه کل آموزش و پرورش استان اصفهان اخذ گردید و به دنبال آن با توجه به حجم جامعه آماری (۱۴۴۳ نفر) ۲۰ درصد از کل افراد (۲۹۰ نفر) به شیوه تصادفی به عنوان جامعه نمونه انتخاب و پرسشنامه بین آنها توزیع گردید. پس از تعیین زمان مناسب برای جمع آوری پرسشنامه و با توجه به مراجعات مکرر، عدد پرسشنامه برگشت داده شد و براساس آن تجزیه و تحلیل آماری صورت گرفت. همچنین با مدیران ۲۱ دیبرستان که جامعه نمونه در آن به تدریس اشتغال داشتند، مصاحبه و از آزمایشگاههای این مدارس بازدید بعمل آمد.

ابزار جمع آوری داده‌ها و روش تجزیه و تحلیل آنها:

برای جمع آوری داده‌ها در این تحقیق، از پرسشنامه، مشاهده و مصاحبه استفاده شد. پرسشنامه علاوه بر اطلاعات شخصی، شامل ۶ سؤال باز - پاسخ و ۴۰ سؤال بسته - پاسخ بود که سؤالات بسته - پاسخ براساس مقیاس درجه‌بندی لاکررت تنظیم شده است. ۶ سؤال باز - پاسخ به جمع آوری اطلاعات در خصوص میزان تدریس، نوع تدریس، ساعات استفاده از وسائل کمک آموزشی و وسائل مورد استفاده توسط دیران پرداخته است. سؤالات بسته - پاسخ به دو قسمت کلی تقسیم شده‌اند. در قسمت نخست نگرش مثبت یا منفی دیران نسبت به کارایی و تأثیر وسائل کمک آموزشی در جریان تدریس و یادگیری، و در قسمت دوم، علل و عوامل مؤثر در عدم استفاده دیران از وسائل کمک آموزشی مورد بررسی قرار گرفته است (۱۳ سؤال مربوط به قسمت اول و ۲۷ سؤال مربوط به قسمت دوم)

با استفاده از روش مشاهده، به بررسی وضعیت موجود وسائل کمک آموزشی در دیرستانهای نمونه تحقیق پرداخته شد و بعضی از وسائل کمک آموزشی (فی المثل پروژکتور اسلاید، پروژکتور اوره德، میکروسکوپ و ضبط صوت که شمارش آنها آسانتر است) به عنوان نمونه انتخاب شد و تعداد آنها مورد بررسی قرار گرفت.

با استفاده از مصاحبه با مدیران، آگاهی بیشتری درخصوص تجهیزات و وسائل کمک آموزشی موجود در دیرستانها و نحوه استفاده دیران از آنها حاصل گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از شاخصهای توصیفی، فراوانی نسبی و درصد میانگین و شاخصهای آمار استنباطی، خی دو (χ^2) برای مقایسه نظرات دیران دو گروه علوم تجربی و علوم انسانی مورد استفاده قرار گرفتند.

یافته‌های تحقیق پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتوال جامع علوم انسانی

الف) ویژگیهای شخصی افراد نمونه تحقیق:

پاسخهای دیران به سؤالات مرتبط با اطلاعات شخصی پرسشنامه، نشان می‌دهد که:

- ۱ - از لحاظ جنسیت، ۴۱ درصد توزیع نمونه را دیران زن و ۵۹ درصد را دیران مرد تشکیل می‌دهند.
- ۲ - بیشترین تعداد افراد نمونه در گروه سنی ۴۵ - ۴۱ سال قرار دارند. (۵۷ نفر)
- ۳ - توزیع نمونه به تفکیک گروه تحصیلی در رشته‌های علوم تجربی (۱۴۵ نفر) و در رشته‌های علوم انسانی (۸۵ نفر) است. (جدوال شماره ۱ و ۲)
- ۴ - توزیع نمونه به تفکیک سوابقات خدمت، بیشترین تعداد دیران را دارای سابقه خدمت ۲۰ - ۲۶ سال نشان می‌دهد. (۵۶ نفر)
- ۵ - تعداد ۲۱۶ نفر از کل افراد نمونه تحقیق به صورت استخدام رسمی و مابقی

به صورت استخدام غیررسمی (حق التدریس) به کار اشتغال دارند.

ب) اطلاعات حاصله از سوالات باز - پاسخ پرسشنامه:

اطلاعات حاصله نشان می‌دهد که تعداد ۲۲۹ نفر از دیران معتقدند که می‌توان در تدریس بعضی از مواد درسی از وسایل کمک‌آموزشی استفاده کرد. (مواد درسی مندرج در جداول شماره ۳ و ۴) و چون این تعداد (۲۲۹ نفر) کمتر از دیرانی است که عملاً به تدریس دروس فوق مشغولند (۲۹۱ نفر) می‌توانیم استنباط کنیم که چه درصدی از دیران بهنحوی از انجاء، به استفاده از وسایل کمک‌آموزشی در تدریس دروس مذکور معتقدند نیستند. (حدود ۶۰ نفر) و جالبتر اینکه از کل دیران نمونه تحقیق (۲۳۰ نفر) فقط تعداد ۱۶۱ نفر عملاً و فعلی از وسایل کمک‌آموزشی در تدریس استفاده می‌کنند. (جدول شماره ۵) یافته‌های جداول شماره ۶ و ۷ متوسط ساعتی را که دیران گروه علوم تجربی و علوم انسانی در هفته از وسایل کمک‌آموزشی استفاده می‌کنند شناسان می‌دهد. در گروه علوم تجربی و علوم انسانی بالاترین درصد، اختصاص به دیرانی دارد که اصلاً از وسایل کمک‌آموزشی استفاده نمی‌کنند. (به ترتیب ۲۶/۲۹ و ۴۸/۲۴)

ج) اطلاعات حاصله از مشاهده آزمایشگاهها و مصاحبه با مدیران:

اکثریت قریب به اتفاق مدیران معتقدند که مسایل و مشکلات مالی وسایل کمک‌آموزشی، به اضافة حجم زیاد کتب درسی از عوامل عمدۀ عدم استفاده از وسایل توسط دیران است. اطلاعات حاصله از مشاهده و بازدید آزمایشگاهها در ۲۱ دیرستان نمونه تحقیق نشان می‌دهد که:

- ۱ - در ناحیه یک آموزش و پرورش شهر اصفهان (در سه دیرستان) به ازای هر ۷۱۶ نفر دانش آموز یک عدد رادیو ضبط، هر ۱۰۷۵ نفر یک عدد پروژکتور اسلاید و یک عدد پروژکتور اورهد، و هر ۱۷۹ نفر یک میکروسکوپ وجود دارد.
- ۲ - در ناحیه دو آموزش و پرورش شهر اصفهان (در چهار دیرستان) به ازای هر ۶۶۱ نفر دانش آموز یک عدد رادیو ضبط، هر ۵۷۹ نفر یک عدد اسلاید، هر ۱۱۵۷ نفر یک عدد اورهد و هر ۱۳۶ نفر یک میکروسکوپ وجود دارد.
- ۳ - در ناحیه سه آموزش و پرورش شهر اصفهان (در ۶ دیرستان) در مقابل هر ۵۵۲ نفر دانش آموز یک رادیو ضبط، هر ۷۷۴ نفر یک عدد پروژکتور اسلاید و یک عدد پروژکتور اورهد و هر ۱۲۰ نفر یک میکروسکوپ وجود دارد.
- ۴ - در ناحیه چهار آموزش و پرورش شهر اصفهان (در ۵ دیرستان) به ازای هر ۶۹۰ نفر دانش آموز یک عدد رادیو ضبط، هر ۴۹۳ نفر یک عدد پروژکتور اسلاید، هر ۶۹۰ نفر یک عدد اورهد، و هر ۴۳۰ نفر یک عدد میکروسکوپ وجود دارد.

۵ - در ناحیه پنج آموزش و پرورش شهر اصفهان (در ۳ دیبرستان) به ازای هر ۵۹۷ نفر دانش آموز یک عدد ضبط صوت، یک عدد پروژکتور اسلاید و یک عدد اورهد، و هر ۹۴ نفر یک عدد میکروسکوپ وجود دارد.

(د) اطلاعات حاصله از سوالات بسته - پاسخ:
نتایج حاصله از چهل سؤال بسته - پاسخ پرسشنامه به تفکیک فرضیات تحقیق ارائه می گردد.

فرضیه نخست - نتایج آماری فرضیه اول نشان می دهد که همه موارد مطروحه در سوالات، با توجه به آزمون مجدور کای (X^2) معنی دار است. ($P = 0.05$ $\chi^2 = 4.49$) از کل افراد نمونه تحقیق، ۸۷/۳۲ درصد به طور خیلی زیاد به تأثیر و کارایی وسایل کمک آموزشی در جریان یادگیری معتقدند و تفاوتی بین نظریات دو گروه دیبران علوم تجربی و علوم انسانی مشاهده نمی گردد. به بیان دیگر، فرضیه اول تحقیق تأیید نمی گردد چون، صرف نظر از میزان و نحوه استفاده دیبران از وسایل کمک آموزشی، اینان به موارد ذیل در رابطه با نقش وسایل اعتقاد دارند.

- تسریع در امر یادگیری و استفاده مطلوبتر از ساعات کلاس درس ۹۳/۴۸ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد
- خارج کردن کلاس از حالت یکنواخت و خشک ۹۳/۰۴ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد

- فعال نمودن دانش آموز در جریان یادگیری ۹۲/۶۱ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد
- ایجاد انگیزه خلاقیت و ابتكار و نوآوری در دانش آموز ۹۲/۱۶ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد

فرضیه دوم - نتایج آماری فرضیه دوم نشان می دهد که همه موارد مطروحه در سوالات، با توجه به آزمون مجدور کای (X^2) معنی دار است و از کل افراد نمونه تحقیق، ۸۰/۵۸ درصد معتقدند که کمبود و یا عدم وسایل کمک آموزشی لازم و مناسب در مدارس، موجب عدم استفاده از آنها می شود. همچنین نتایج حاصله حاکی از عدم تفاوت نگرش دیبران دو گروه علوم تجربی و انسانی نسبت به موضوع فوق الذکر می باشد و لذا فرضیه دوم این تحقیق تأیید نمی گردد. به بیان دیگر، دیبران به عوامل ذیل در عدم استفاده خود از وسایل اشاره کرده اند.

- گرانی و پرهزینه بودن تأمین بعضی از وسایل و تجهیزات آموزشی ۹۰/۷۸ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد

- فقدان آزمایشگاههای مناسب در مدارس ۷/۸۸ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد
- قدیمی بودن وسایل کمک آموزشی موجود در مدارس ۳۹/۸۷ درصد به طور خیلی

زیاد و زیاد

- عدم تناسب وسائل موجود با تعداد داش آموزان ۸۶/۰۸ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد

فرضیه سوم - نتایج آماری فرضیه سوم نشان می‌دهد که همه موارد مطروحه در سوالات، با توجه به آزمون مجدد کای (X^2) معنی دار است. و از کل افراد نمونه تحقیق، ۶۷ درصد معتقدند که نارسانیهای برنامه‌ریزی آموزشی موجب عدم استفاده آنان از وسائل کمک آموزشی است. همچنین تفاوتی بین عقیده دوگرده و دیران علوم تحریبی و علوم انسانی نسبت به موضوع فوق الذکر مشاهده نمی‌گردد ولذا فرضیه سوم این تحقیق تأیید می‌گردد. به بیان دیگر، دیران به عوامل ذیل در عدم استفاده از وسائل کمک آموزشی به عنوان عوامل مرتبط با نظام برنامه‌ریزی آموزشی اشاره می‌کنند.

- عدم تشویق معلمانی که در روش تدریس خود از وسائل کمک آموزشی استفاده می‌کنند. ۹۲/۶۱ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد

- حجم زیاد برنامه درسی و کمبود وقت معلمان ۹۲/۱۸ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد

- فقدان یک سیستم ارزشیابی از نحوه استفاده معلمان از وسائل ۹۰/۸۷ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد

- عدم وجود تحقیقات علمی در زمینه ثمربخشی وسائل برای معلمان ۹۰ درصد به طور خیلی زیاد و زیاد

تحلیل نتایج

نتایج حاصله از این پژوهش، نگرش سنتی بعضی از محققان و صاحب نظران آموزشی را به علل عدم استفاده از وسائل کمک آموزشی رد می‌کند. (فرضیه اول) متأسفانه بسیاری از این صاحب نظران در ایران، تحت تأثیر مطالعات و تحقیقات صورت پذیرفته در سایر کشورها، جامعه معلمان و دیران کشور را در عدم بکارگیری مؤثر از وسائل در مدارس مقصر می‌دانند و به عواملی همچون فقدان فرهنگ، فقدان ایمان، عادت دیرینه، عدم آگاهی، کمبود معلم آگاه و غیره اشاره می‌کنند که ناشی از عدم شاخت دقیق از معلمان و دیران این سرزمین در وهله اول و عدم آگاهی از وضعیت موجود و نحوه استفاده از وسائل کمک آموزشی در مدارس، در وهله دوم است.

گرچه اطلاعات حاصله از این تحقیق نیز حاکی از عدم استفاده مؤثر جامعه دیران تحقیق بوده و اکثریت دیران به صورت بسیار محدود و ساعات کمی در هفته از وسائل استفاده می‌کنند؛ ولیکن در مرحله اول مسائل و مشکلات مادی و مالی مانع بهربرداری صحیح و مؤثر دیران از وسائل موجود در مدارس است. در بعضی از دیرستانهای نمونه

تحقیق در شهر اصفهان، در مقابل هر ۵۰۰ نفر دانش آموز یک الی دو میکروسکوپ وجود دارد و این در حالی است که شهر اصفهان در مقایسه با سایر شهرهای کشور جزء شهرهای درجه یک محسوب می‌گردد. (از لحاظ اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی)

در مرحله دوم نارسایهای برنامه‌ریزی آموزشی باعث می‌شود که دبیران نتوانند حداً کثر استفاده را از وسائل موجود و اندک مدارس ببرند. در مصاچه‌ای که با مدیران دبیرستانهای نمونه تحقیق بعمل آمد، بسیاری از آنان معتقد بودند که دبیران حتی از وسائل موجود نیز استفاده مطلوب نمی‌کنند و در اکثر مواقع، درب آزمایشگاه بسته و وسائل خاک می‌خورند. یافته‌های حاصل از فرضیه سوم این تحقیق، به برنامه‌ریزی غلط آموزشی به عنوان عامل اصلی اشاره کرده است. اکثریت دبیران، حجم زیاد کتب درسی، کمبود وقت معلمان، عدم ارزشیابی مؤثر از دبیران استفاده کننده از وسائل و تشویق آنان را، بازترین دلایل دانسته‌اند که باعث عدم استفاده آنان از وسائل کمک آموزشی شده است.

جمع‌بندی نهایی و پیشنهادات

۱ - زمان و موقعیتی که همه مشکلات موجود در راه عدم استفاده از وسائل کمک آموزشی را به حساب دبیران و معلمان و فقدان فرهنگ استفاده از وسائل در نگرش و بیش آنان بگذاریم، گذشته است؛ گرچه بعضی از معلمان و دبیران در این راستا، به آموزش‌های لازم محتاجند.

۲ - تاریخچه استفاده از وسائل کمک آموزشی در کشورهای جهان و ایران نشان می‌دهد که یکی از اهداف اولیه این کاربرد عبارت از رفع تنگناهای موجود در امر تأمین نیروی انسانی موردنیاز آموزش و پرورش از یکسو و کاهش هزینه‌های آموزشی در انتخاب و تربیت معلم و کادر آموزشی از سوی دیگر می‌باشد؛ ولی جالب اینکه تجربه تاریخی دهه‌های گذشته نظام آموزش و پرورش ایران در استفاده از وسائل آموزشی نشان می‌دهد که نه تنها از هزینه‌های جاری آموزش و پرورش در راه تربیت معلم کاسته نشده بلکه هزینه‌های خرید و تجهیز مدارس به وسائل کمک آموزشی نیز بدان اضافه شده است.

۳ - بزعم برنامه‌ریزان آموزشی، رفع و حل دو مشکل فوق الذکر که در فرضیه سوم این تحقیق نیز مورد بررسی قرار گرفته‌اند، در گرو تدوین و اجرای یک برنامه‌ریزی صحیح آموزشی و رفع نواقص و کاستیهای نظام برنامه‌ریزی مرتبط با کاربرد وسائل کمک آموزشی در مدارس می‌باشد. اولین اقدامات در این راستا عبارتند از:

الف) تدوین قوانین مشوق معلمان و دبیران استفاده کننده از وسائل موجود به نحو مطلوب

ب) تشویق محققان و برنامه‌ریزان که در زمینه گسترش کاربرد این وسائل در مدارس کوشش می‌کنند.

- ج) تغییر در سیستم ارزشیابی از کار دانش آموزان و بهادران به آموزش‌های عملی
- د) گسترش فضای آموزشی مناسب بطور یکه استفاده از این وسائل آسان باشد.
- ه) اختصاص بودجه‌ای برای مدارس که امکان خرید وسائل کمک آموزشی جدید و پیشرفته را داشته باشدند.
- و) تقویت صنایع آموزشی در سطح کشور و تأسیس واحدهای منطقه‌ای جهت تولید وسائل
- ز) تناسب حجم برنامه‌های درسی با ساعات تدریس آن
- ح) در ارزشیابی و نحوه امتحانات مدارس و کنکور سراسری کار عملی مورد توجه قرار گیرد.
- ط) همراه با کتاب درسی یک راهنمای چگونگی استفاده از وسائل کمک آموزشی مرتبط با آن ماده درسی نیز در اختیار معلم و مدرس مربوطه قرار گیرد.
- ۴ - برای آنکه بتوانیم حکم روشن و صریحی در خصوص میزان مجہز بودن دیرستانها به وسائل کمک آموزشی داشته باشیم باید از حداقل وسائل که یک مؤسسه آموزشی باید در اختیار داشته باشد فهرستی در دسترس داشته باشیم تا بتوانیم براساس آن فهرست، هرچند که استانداردهای لازم هم رعایت نشده باشد قضاوت کنیم. همچنین لازم است حداقل میزان استفاده دیران از وسائل کمک آموزشی به عنوان یک معیار قابل قبول تعیین گردد. لذا پشتهداد می‌گردد نهادها و مؤسسات مربوطه و صاحب نظران و محققان و خصوصاً وزارت آموزش و پرورش به عنوان متولی اصلی این امر، استانداردی درخصوص حداقل میزان وسائل موردنیاز مدارس و ساعت استفاده معلمان در هر یک از مقاطع تحصیلی، به تفکیک اعلام کند تا بتوان براساس آن، وضعیت آموزشگاهها را از لحاظ وجود وسائل کمک آموزشی در آنها و استفاده دیران و معلمان را مورد ارزیابی واقع‌ینانه و عینی قرار داد.

جدول شماره ۱: توزیع نمونه به تفکیک رشته تحصیلی در هر ناحیه آموزشی (گروه علوم تجربی)

ردیف	رشته تحصیلی	ناحیه یک	ناحیه دو	ناحیه سه	ناحیه چهار	ناحیه پنج	جمع
۱	تئوری	۲	۵	۸	۱۲	۸	۲۵
۲	ریاضی	۳	۵	۷	۳	۶	۲۲
۳	فیزیک	۳	۳	۱۵	۶	۶	۳۱
۴	زمین‌شناسی	۲	۴	۴	۴	۴	۱۷
۵	زیست‌شناسی	۸	۴	۱۲	۱۲	۴	۴۰
۶	جمع	۱۸	۲۱	۲۱	۲۵	۲۵	۱۴۰

جدول شماره ۲: توزیع نمونه به تفکیک رشته تحصیلی در هر ناحیه آموزشی (گروه علوم انسانی)

ردیف	رشته تحصیلی	ناحیه یک	ناحیه دو	ناحیه سه	ناحیه چهار	ناحیه پنج	جمع
۱	تاریخ	۱	۲	-	-	-	۳
۲	ادیبات فارسی	۳	۵	۲	۱	۱	۱۳
۳	علوم تربیتی	۱	-	-	۱	۱	۲
۴	زبان انگلیسی	۱	۲	۴	۳	۱	۱۱
۵	جغرافیا	۱	۶	-	۵	۱	۱۶
۶	روانشناسی	-	-	۲	۲	۲	۹
۷	اقتصاد	۲	۱	۱	۱	۲	۸
۸	ادیبات عرب	-	۱	۴	-	۱	۷
۹	علوم اجتماعی	۲	۱	۳	-	-	۱۰
۱۰	جمع	۱۱	۲۳	۲۴	۱۵	۱۲	۸۵

جدول شماره ۳: تعداد و درصد دبیران بر حسب تدریس موارد درسی

ردیف	نام درس	تعداد دبیران	درصد
۱	زیاضی	۲۵	۸/۶
۲	شیمی	۴۰	۱۲/۷۴
۳	فیزیک	۳۲	۱۰/۹۹
۴	زیست‌شناسی	۵۰	۱۷/۱۸
۵	زمین‌شناسی	۲۵	۸/۵۹
۶	ادیات‌فارسی	۱۸	۶/۱۹
۷	تاریخ	۱۴	۴/۸۱
۸	جغرافیا	۲۰	۶/۸۷
۹	روانشناسی	۱۰	۲/۴۴
۱۰	دانش اجتماعی	۲۲	۷/۵۶
۱۱	عربی	۱۲	۴/۱۲
۱۲	زبان انگلیسی	۱۳	۴/۴۷
۱۳	اقتصاد	۱۰	۳/۴۴
۱۴	جمع	۲۹۱	۱۰۰

پرتابل جامع علوم انسانی

جدول شماره ۴: فراوانی دروسی که بهزیم دبیران می‌توان از وسایل کمک آموزشی در تدریس آنها استفاده کرد.

ردیف	نام درس	تعداد دبیران	درصد
۱	ریاضی	۱۶	۷/۹۹
۲	شیمی	۴۰	۱۷/۴۷
۳	فیزیک	۳۲	۱۳/۹۷
۴	زیست‌شناسی	۵۰	۲۱/۸۳
۵	زمین‌شناسی	۲۰	۸/۷۳
۶	ادبیات فارسی	۱۰	۴/۳۷
۷	تاریخ	۱۰	۴/۳۷
۸	جغرافیا	۱۷	۷/۴۲
۹	روانشناسی	۵	۲/۱۸
۱۰	دانش اجتماعی	۱۲	۵/۲۴
۱۱	زبان انگلیسی	۱۰	۴/۳۷
۱۲	عربی	۵	۲/۱۸
۱۳	اقتصاد	۲	۰/۸۷
۱۴	جمع	۲۲۹	۱۰۰

جدول شماره ۵: فراوانی دروس بر حسب میزان فعلی استفاده وسائل کمک آموزشی در تدریس آنها

ردیف	نام درس	نمودار دیران	درصد
۱	ریاضی	۸	۴/۹۷
۲	شیمی	۲۱	۱۹/۲۵
۳	فیزیک	۲۴	۱۴/۹۱
۴	زیست‌شناسی	۴۱	۲۵/۴۷
۵	زمین‌شناسی	۱۸	۱۱/۱۸
۶	تاریخ	۷	۴/۳۵
۷	جغرافیا	۱۴	۸/۷۰
۸	روانشناسی	۲	۱/۲۴
۹	دانش اجتماعی	۲	۱/۲۴
۱۰	ادبیات فارسی	۱۰	۶/۲۱
۱۱	عربی	-	-
۱۲	زبان انگلیسی	۴	۲/۴۸
۱۳	اقتصاد	-	-
۱۴	جمع	۱۶۱	۱۰۰

پرتابل جامع علوم انسانی

جدول شماره ۶: متوسط ساعتی که دبیران در هفته از وسایل کمک آموزشی استفاده می‌کنند
(گروه علوم تجربی)

ردیف	ساعت مورد استفاده	تعداد دبیران	درصد دبیران
۱	۹ ساعت	۵	۳/۴۵
۲	" ۸	۲	۱/۳۸
۳	" ۷	-	-
۴	" ۶	۲	۱/۳۸
۵	" ۵	۱	۰/۶۹
۶	" ۴	۵	۳/۴۵
۷	" ۳	۷	۴/۸۳
۸	" ۲	۲۲	۱۵/۱۷
۹	" ۱	۲۸	۱۹/۳۱
۱۰	" $\frac{1}{2}$	۱۵	۱۰/۳۴
۱۱	" .	۴۳	۲۹/۶۶
۱۲	بی جواب	۱۴۵	۱۰۰

پرمال جامع علوم انسانی و مطالعات اجتماعی

جدول شماره ۷: متوسط ساعتی که دیران در هفته از وسایل کمک آموزشی استفاده می‌کنند
(گروه علوم انسانی)

ردیف	ساعت مورد استفاده	تعداد دیران	درصد دیران
۱	۹ ساعت	۱۶	۱۸/۸۲
۲	" ۸	۱	۱/۱۸
۳	" ۷	-	-
۴	" ۶	۲	۲/۳۵
۵	" ۵	۲	۲/۳۵
۶	" ۴	۴	۴/۷۱
۷	" ۳	۲	۲/۳۵
۸	" ۲	۲	۲/۳۵
۹	" ۱	۵	۵/۸۸
۱۰	" $\frac{1}{2}$	۳	۳/۵۳
۱۱	" ۰	۴۱	۴۸/۲۴
۱۲	بی جواب	-	۸/۲۴
۱۳	جمع	۸۵	۱۰۰

منابع:

- ۱ - مهرمحمدی، محمود. تکنولوژی آموزشی ابزاری مؤثر در خدمت تغییرنظام. فصلنامه تعلیم و تربیت، ۱۳۶۸
- ۲ - لطفی‌پور، خسرو. تاریخچه تکنولوژی آموزشی در ایران. مجله رشد تکنولوژی آموزشی، سال اول شماره ۶، ص ۶
- ۳ - یغما، عادل. وسائل کمک‌آموزشی: تولید و کاربرد. وزارت آموزش و پرورش، سال چهارم دانش‌سراهای تربیت معلم، ۱۳۶۶، ص ۲۸
- ۴ - اف‌کالاهان، جوزف. اچ‌کلارک، لئونارد. آموزش در دوره متوسطه. جواد طهوریان (متجم) مشهد: معاونت فرهنگی آستانه قدس رضوی، ۱۳۶۸، ص ۲۹۲
- ۵ - آمرزی، جیمز. سی‌دال، نورمن. پژوهشی درباره کاربرد تکنولوژی آموزشی. ناصر موقیان (متجم) تهران: انتشارات فرانکلین، ۱۳۵۳، ص ۱۲
- ۶ - رشیدپور، ابراهیم. آموزش سمعی و بصری، ۱۳۵۰، جلد اول، ص ۳۴ - ۳۲
- ۷ - سبحانی، عبدالرضا. مجله رشد تکنولوژی آموزشی. سال چهارم، شماره ۹، ص ۳۰
- ۸ - امیری، محمدعلی. تفکر درباره تحولات آینده آموزش و پرورش. تهران: دفتر امور کمک‌آموزشی و کتابخانه‌ها، ۱۳۶۸، ص ۲۰۱ - ۱۸۲
- ۹ - منبع شماره ۶
- ۱۰ - منبع شماره ۲
- ۱۱ - منبع شماره ۱
- ۱۲ - منبع شماره ۶
- ۱۳ - منبع شماره ۱۴
- ۱۴ - منبع شماره ۷
- ۱۵ - منبع شماره ۲
- ۱۶ - منبع شماره ۵
- ۱۷ - منبع شماره ۵